

Andagt til Påskedag, Markusevangeliet 16, 1-8:

Glædelig påske

Vi lever i en mærkelig tid lige nu. Der er dødbringende virus omkring os, og vi hverken må eller kan tage nogle steder hen af hensyn til smittefare.

Og så alligevel og på trods lyder påskens budskab til os:

På søndag er det påskemorgen. Den vigtigste dag i det kristne kirkeår – uden påskemorgen, ingen kristen tro, uden påskemorgen, ja, så havde vi ingen kristendom ej heller den kristne kirke.

Påskemorgen er som en håbets hilsen fra Guds fremtid. Påskemorgen er festen for opstandelsen, festen for livet på trods af alt. Vi har del i den glæde, der slukker sorgen. Og det skal fejres!

Det skal blive til stor glæde, når det går op for os, hvad Guds opstandelse fra de døde betyder: at det er Jesus, der er opstanden, at det er håbet, der sprænger dødens grænser og kortslutter kredsløbet mellem skyld og straf, liv og død.

Påskemorgen er en engel i hvide klæder, der siger: Vær ikke forfærdede! Frygt ikke! Glæd jer!

Frygt ikke for, at Gud skal bryde ind i jeres virkelighed. For det er ikke en blind naturgud, der ryster jeres forstand fra hinanden med en opstandelse af umenneskelige magter. Det er Jesus, der er opstanden. Det er mennesket Jesus fra Nazareth, helbrederen, tilgiveren, historiefortælleren, fredsfyrsten, kongen af Guds kærlighed.

Ham, der gav sit liv, blev kronet med torne og slagtet som offerlammet, tilintetgjort med de udstødte. Det er ham, der er opstanden.

Ham, der blev slået ihjel for at vise og være Guds billede i menneskeskikkelse, det er ham, der er opstanden.

Opstandelsestroen er, at Gud i Jesus Kristus lader kærligheden gælde til nyskabelse, tilgivelse og helbredelse sejre. Det er en ny skabelse af den eneste, der kan skabe nyt - Gud. Den tro gennemsyrrer alt og fornyer synet på alt, livet og døden, naturen og tankerne.

Vær ikke forfærdede! Frygt heller ikke for ikke at kunne tro på kvindernes beretning fra den tomme grav. At tro er ikke at mene noget om noget. At tro er at opdage livet, at tage fortællingerne til sig. At tro på opstandelsen er at vide, at det også siger noget sandt om mit liv, at liv, glæde og håb kan opstå selv der, hvor man mindst ventede det. Selv her i disse tider!

Opstandelsesbudskabet lyder: Jesus er opstanden, og opfordringen lyder: - giv det videre - fortæl det! Skynd jer at give det videre. For i det budskab ligger al livets håb: At døden ikke er en grænse for Guds kærlighed til sine menneskebørn, at alt er muligt for Gud, opstandelsens Gud, der ryster verden og befrier menneskene fra voldens og magtens tyranni, fra alle dødsmagter.

Der er opstand i opstandelsen. Der er et håb, der giver kræfter til kamp mod uretfærdighed og undertrykkelse, og tålmodighed og mod selv i håbløsheden. Fordi der hvor der ikke mere er noget at sige eller gøre, der gør Gud det umulige, sender sin engel og vælter stenen væk.

Budskabet er et håb for tid og evighed. Han er gået i forvejen for os. Han møder os med glæden, håbet og trøsten nu, men dybest set er han gået forud for os gennem det mørke og død, som ethvert menneske frygter. Forgængeligheden. Intetheden. Ved Jesu opstandelse er fremtiden udvidet ud over tiden, udvidet med håbet om den evige opstandelse.

Det kan kun modtages, høres og aldrig fattes, at Gud gennem Jesu opstandelse fra de døde kalder os til det håb om, at hans opstandelse også gælder for os. Jesu opstandelse er påstanden om, at Guds kærlighed er livets inderste og yderste mening, og at han derfor ikke vil lade os blive i intetheden, men Gud skal rejse os op af al død og al skyld, alle savn og al sorg, forvandle os og samle os i Guds rige.

Det er englens tilsagn til os i dag: "Vær ikke forfærdede" - Gud åbner livet for os.
Glædelig påske!